

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev2 638/06
18.10.2006. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Vojimira Cvijovića, predsednika veća, Milomira Nikolića, Branislave Apostolović, Jovanke Kažić i Mirjane Grubić, članova veća, u parnici tužioca AA, protiv tuženog AD "BB", čiji su punomoćnici BV i BG, advokati, radi vraćanja na rad, odlučujući o reviziji tuženog izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Beogradu Gž.1.3934/05 od 14.12.2005. godine, u sednici održanoj dana 18.10.2006. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana revizija tuženog izjavljena protiv presude Okružnog suda u Beogradu Gž.1.3934/05 od 14.12.2005. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Prvog opštinskog suda u Beogradu P1. 565/04 od 9.5.2005. godine, stavom prvim izreke, odbijen je tužbeni zahtev tužioca kojim je tražio da sud obaveže tuženog da ga vrati na rad kao i da mu nadoknadi troškove vođenja ovog postupka. Stavom drugim izreke odbačena je tužba tužioca u delu u kojem traži da sud oglasi da je ponašanjem direktora tuženog nezakonito, kao nedozvoljena, a stavom trećim izreke obavezan je tužilac da tuženom nadoknadi troškove parničnog postupka u ukupnom iznosu od 30.750,00 dinara.

Odlučujući o žalbi tužioca, Okružni sud u Beogradu je presudom Gž.1.3934/05 od 14.12.2005. godine, stavom prvim izreke, preinačio prvostepenu presudu u delu stava prvog izreke i obavezao tuženog da tužioca vrati na rad u roku od 8 dana od dana dostavljanja prepisa presude. Stavom drugim izreke potvrđeno je rešenje sadržano u stavu drugom izreke prvostepene presude i žalba tužioca u tom delu je odbijena kao neosnovana, a stavom trećim izreke ukinuto je rešenje o naknadi parničnih troškova sadržana u delu stava prvog i stava trećeg izreke prvostepene presude i spisi predmeta u tom delu su vraćeni prvostepenom sudu na ponovni postupak.

Protiv navedene presude Okružnog suda u Beogradu tuženi je blagovremeno izjavio reviziju zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava.

Vrhovni sud je ispitao pobijanu presudu u smislu odredbe člana 399. ZPP i našao da revizija tuženog nije osnovana.

U provedenom postupku nema bitne povrede odredaba parničnog postupka iz člana 361. stav 2. tačka 9. ZPP, na koju Vrhovni sud pazi po službenoj dužnosti, a nema ni bitne povrede iz člana 361. stav 2. tačka 12. ZPP, na koju se u reviziji ukazuje, jer su razlozi o odlučnim činjenicama jasni i bez protivurečnosti i u skladu sa izvedenim dokazima, pa pobijana presuda nema nedostataka zbog kojih se ne bi mogla ispitati.

U pravnosnažno okončanom postupku je utvrđeno da je tužilac kod tuženog bio u radnom odnosu na neodređeno vreme i da je u telefonskom razgovoru 14.6.2004. godine saopštio direktoru tuženog da želi sporazumni raskid radnog odnosa kod tuženog sa danom 16.6.2004. godine. Tužiocu je po dogovoru predata zaključena radna knjižica, ali nije želeo da potpiše, od strane direktora već potpisan, sporazum o prestanku radnog odnosa, jer isti nije predvideo i isplatu otpremnine.

Imajući u vidu ovako utvrđeno činjenično stanje, pravilno je Okružni sud primenio materijalno pravo kada je obavezao tuženog da tužioca vrati na rad.

Odredbom člana 99. Zakona o radu (" Službeni glasnik RS" br. 70/01 i 73/01) propisano je da radni odnos može da prestane na osnovu pismenog sporazuma poslodavca i zaposlenog.

Osnov prestanka radnog odnosa u smislu navedene zakonske odredbe je sam sporazum između radnika i poslodavca. Zaposlenom prestaje radni odnos po njegovoj volji ako pismeno izjavi da želi da raskine radni odnos. Kako tužilac nije pismeno izjavio da želi da raskine radni odnos kod tuženog, a nesporno je da sporazum između tužioca i tuženog nije potpisan ni zaključen, to tužiocu po tom osnovu nije mogao prestati radni odnos. Naime, sporazum mora biti sačinjen u pisanoj formi u vidu jednog ili dva akta – pisani predlog zaposlenog i pisano prihvatanje tog predloga od strane poslodavca, i obavezno potpisan kao volja dve strane da do prestanka radnog odnosa dođe.

Stoga je pravilan zaključak drugostepenog suda da nisu bili ispunjeni uslovi za prestanak radnog odnosa tužiocu prema članu 99. Zakona o radu, a revizijom se neosnovano ističe pogrešna primena materijalnog prava. Sa navedenog je bez uticaja i činjenica da se tužilac nije javio na rad po pozivu tuženog, a po nalogu iz rešenja

inspektora rada od 10.9.2004. godine i ta okolnost nema značaj za sporazumni prestanak radnog odnosa, do koga iz navedenih razloga nije ni došlo, s obzirom da ni po ovom osnovu tužiocu nije otkazan ugovor o radu u pisanoj formi kako je to zakonom i predviđeno, i to članom 100. Zakona o radu.

Kako se ni ostalim navodima revizije ne dovodi u sumnju pravilnost i zakonitost pobijane presude, Vrhovni sud je na osnovu člana 405. ZPP, odlučio kao u izreci.

Predsjednik veća-sudija,

Vojimir Cvijović, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

mz